

## مصر کنانه و دسانس متعدد برای پایان بخشیدن به فعالیت‌های اسلامی

### (ترجمه)

#### قسمت اول

قبل از آنکه به ذکر ضخامت این دسانس بزرگ که در سرزمین کنانه برای بازداشتن مسلمانان از توجه کامل به اسلام و برای جلوگیری از حاکمیت دوباره اسلام از طریق؛ دسانس بین المللی، داخلی و منطقه‌ای طرح‌ریزی و اجراء می‌شود بپردازیم؛ می‌خواهیم سفری داشته باشیم به تاریخ مصر در طول زمان تا به امروز، تا محبت و علاقه مسلمانان را نسبت به اسلام و توجه به تطبیق آن در واقعیت را انعکاس دهیم.

بنابر این، وجه تسمیه آن به کنانه بدین منظور است که عملاً در گذشته و حال، کانون ایمان و مومنان، کانون لشکریان فاتح و آزادی‌بخش سرزمین‌های اسلامی، کانون علم و علماء و کانون خیر وبرکت و امکانات اقتصادی در زمانی که دیگر سرزمین‌ها به قحطی و خشکسالی بسر می‌بردند بوده و است. رسول الله \_ در بیشتر از یکجا آنرا توصیف نموده و گفته اند:

«إِنَّكُمْ سَتَفْتَحُونَ أَرْضًا يُذَكَّرُ فِيهَا الْقَيْرَاطُ، فَاسْتَوْصُوا بِأَهْلِهَا خَيْرًا فَإِنَّ لَهُمْ ذِمَّةً وَ رَحِمًا» (رواه مسلم)

#### ترجمه

یقیناً که شما در این نزدیکی سرزمینی را فتح می‌کنید که در آن، درهم و دینار رایج است پس با مردم آن تعامل خوبی داشته باشید؛ زیرا آنان از پیوند خویشاوندی دوگانه (ذمه و رحم) برخوردارند.

ابن عبدالحکم که یکی از علماء مصر و صاحب کتاب «فتوح مصر و اخبار آن» است، از عمرو بن العاص رضی الله عنه خطبه را که در میان مردم مصر ارائه کرده بود بیان می‌دارد و از جمله سخنان ارائه شده در خطبه‌اش یکی هم اینست: امیر مومنان عمر رضی الله عنه برایم گفت که وی از رسول الله \_ شنیده است که می‌گفت: «وقتی الله سبحانه و تعالی مصر را برای تان فتح نمود، پس در آن لشکر انبوهی را برگزید زیرا این لشکر، بهترین لشکریان روی زمین است. ابوبکر رضی الله عنه گفت: به چه دلیل یا رسول الله؟ فرمودند: «زیرا آنها تا روز قیامت در حفظ مرزها بسر می‌برند».

و همچنین رسول الله \_ فرمودند:

«اسْتَوْصُوا بِأَهْلِ مِصْرَ خَيْرًا، فَإِنَّ لَهُمْ نَسَبًا وَ صِهْرًا»

#### ترجمه

با مردم مصر تعامل خوبی داشته باشید، زیرا آنان از پیوند خویشاوندی دوگانه (نسب و صهر) برخوردارند.

و در روایتی چنین آمده است:

«اسْتَوْصُوا بِقِبْطِ مِصْرَ خَيْرًا فَإِنَّ لَهُمْ ذِمَّةً وَ رَحِمًا» (اخرجه الحاكم و صححه).

#### ترجمه

با قبطیان مصر تعامل خوبی داشته باشید، زیرا آنان از پیوند خویشاوندی دوگانه (ذمه و رحم) برخوردارند.

طبرانی در الکبیر و أبونعیم در دلائل النبوة به اسناد صحیح از أم سلمه رضی الله عنها روایت کرده اند که رسول الله \_ در هنگام وفات شان وصیت کردند و چنین گفتند:

«اللّٰهُ اللهُ فِي قِبْطِ مِصر، فَإِنَّكُمْ سَتَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ وَ يَكُونُونَ لَكُمْ عِدَّةً وَ أَعْوَانًا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ».

### ترجمه

در باره قبطیان مصر، الله را مد نظر داشته باشید، زیرا بزودی بر آنان مسلط می‌شوید و آنان برای تان توشه و یاری کنندگانی در راه الله می‌شوند.

مراد از نسب و رَجْم؛ همان ازدواج ابراهیم؛ با هاجر و ازدواج رسول الله \_ با ماریه قبطیه می‌باشد که هر دوی شان از مصر بودند.

مصر قبل از اسلام در داستان‌های پیامبران در کتاب الله و سنت رسولش ذکر خوبی داشته است، مخصوصاً قصه نبی الله یوسف؛ و نبی الله موسی؛. مصر در عصر قبائل هیکسوس پرورشگاه خوبی برای نبی الله یوسف؛ بود، الله سبحانه و تعالی برای وی در آنجا مقام والای بخشید و منزلت‌اش را بلند کرد و پادشاهی مصر را برایش ارزانی داشت، سپس آنجا را برای استقبال نبوت و رسالت توحیدی از نسل ابراهیم؛ آماده کرد. نبی الله یعقوب؛ همراهی پسرانش در آنجا ماندند و این یکتاپرستان تا مدت‌های طولانی در آنجا سکونت داشتند، الله سبحانه و تعالی را به یکتایی فرامی‌خواندند و حقیقتاً وی را پرستش می‌کردند، تا آنکه فرعونیان بر آنان تسلط یافتند و به آنان بدترین عذاب را چشانند و این عذاب و بردگی بعد از خواب فرعون آغاز گشت، خوابی که معبران چنین تعبیرش کردند: «بزودی پسری از بنی اسرائیل در مصر متولد خواهد شد که به پادشاهی تو خاتمه می‌دهد و تو را می‌کشد و بنی اسرائیل را از اسارت و بردگی آزاد می‌کند و دین جدیدی را منتشر می‌سازد». آزار و شکنجه بنی اسرائیل توسط فرعونیان به درازا کشید تا آنکه الله سبحانه و تعالی برای باری دیگر خواست تا در سرزمین کنانه دین خود را اظهار کند و به بت پرستی خاتمه بخشد بدین منظور، موسی؛ را در آنجا به پیامبری مبعوث گشتاند، پادشاهی فرعونیان خاتمه یافت و باری دیگر مصر به آغوش یکتاپرستی بازگشت. دین یکتاپرستی سال‌های طولانی در مصر حاکم بود، تا آنکه الله سبحانه و تعالی عیسی؛ و سپس رسول الله \_ را به پیامبری مبعوث گشتاند. در عصر قبطیان، پیروانان مسیحیت در مصر بسر می‌بردند به همین دلیل، سالیان سال مصر پرورشگاهی برای دعوت بسوی یکتاپرستی بود، تا آنکه فتح اسلامی در سال 20 هجری قمری مطابق به 641 میلادی توسط فرمانده بزرگوار؛ عمرو بن العاص رضی الله عنه وارد آنجا شد و به یکی از پرورشگاه‌های بزرگ اسلام مانند: شام، عراق و یمن مبدل گشت و سپس بعد از سال 27 هجری قمری نقطه آغازی برای فتح همه مغرب زمین شد، به گونه که فتح از مصرکنانه بسوی مغرب و تونس روانه شد و توسط فرماندهان قهرمانی همچو: عبدالله بن سعد بن ابی السرح و عقبه بن نافع فتح گردید، همچنین فتوحات در عصر معاویه بن ابی سفیان از مصر ادامه یافت به گونه که معاویه؛ معاویه بن حدیج الکندی رحمه الله را والی مصر مقرر کرد و بدنبالش مُسلمه بن مُخلد والی مصر مقرر گشت که وی برای دوست آفریقایی خود ابوالمهاجر مال فراوانی بخشید و اسلام را پخش و نشر نمود و دامنه فتوحات تا تلمسان گسترش یافت و سرزمین‌های مغرب پایگاهی برای فتوحات مناطق همجوار گشت، تا آنکه به سرزمین‌های اندلس راه یافت و این فضل به لشکریان و فرماندهانی بر می‌گردد که از سرزمین کنانه رهسپار شده بودند.

مصر در روزهای مشقت‌بار و سختی همچو سال‌های قحطی دوران خلافت حضرت عمر رضی الله عنه، از نعمت‌های فراوانی برخوردار بود. عمر رضی الله عنه نامه‌ای را بسوی عمرو بن العاص فرستاد و به سبب قحطی، خشکسالی و کمبود مواد غذایی در آن امدادخواهی کرده بود و ندای «به فریادم برس، به فریادم برس» را نگاشته بود و عمرو رضی الله عنه در جواب نامه‌اش چنین نوشت: «حتماً بسویت کاروانی از مواد غذایی می‌فرستم که اولش نزد تو و آخرش اینجا در مصر باشد».

این تاریخ روشن در خدمت اسلام در سرزمین کنانه همچنان ادامه یافت و مسلمانان را در عصر بسیار تاریک صلیبیان در تاریخ اسلامی به آغوش گرفت و در این عصر ظلمت‌بار برای همه سرزمین‌های اسلامی منبع نور و روشنائی بود و مردان برجسته‌ای از آنجا ظهور کردند که سرزمین‌ها و بندگان را از شرک و سلطه صلیبیان در عصر ممالیک آزاد ساختند و این زمانی بوقوع پیوست که مصر و شام در عصر نورالدین آل زنگی و فرماندهان بزرگ اش همچو؛ صلاح الدین ایوبی، أسدالدین شیرکوه و.. متحد گشت. این امر بر همین منوال ادامه یافت تا آنکه در عصر فرمانده بزرگ؛ اشرف خلیل ابن قلاوون تمام سرزمین‌های اسلامی را از صلیبیان پلید پاک ساختند و فضیلت خاتمه بخشیدن حاکمیت صلیبیان در اکثریت سرزمین‌های اسلامی به همین فرمانده منتسب می‌شود. همچنین مصریان صاحب امتیاز دیگری نیز هستند و آن زمانی بود که تیرهای نافذ و زنده‌ای در دل‌های مغولان مجرم پرتاب کردند و بدین گونه در جنگ مشهور عین جالوت در سال 658 هجری قمری تحت قیادت قطز به ظلم و تخریب مغولان پایان بخشیدند و سپس در جنگ حمص در سال 658 هجری قمری تحت قیادت فرمانده سیف الدین قلاوون حاکم مصر آنان را شکست دادند؛ به گونه که الله سبحانه و تعالی کمر آنان را شکستاند و این آغاز برچیده شدن بساط فساد شان بود، آنهم توسط فرمانده بزرگ خودشان به گونه که وی اسلام آورد و آنرا در مناطق آسیا میانه و روسیه برای سال‌های طولانی نزدیک به پنجدسال گسترش داد.

در طول تاریخ، مصر نقطه انطلاق فتوحات و قیادت‌های بزرگ بوده است و علاوه بر آن، کانون علم و علماء نیز بوده است.

ادامه...

**نویسنده: حمدطیب**

**مترجم: محمدمزمل**

**منبع: جریده الرایه / 409**